

Nr 39.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående understöd åt förre järnvägsarbetaren Jonas Magnus Johansson Lindroth; given Stockholms slott den 24 januari 1930.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

GUSTAF.

Th. Borell.

Utdrag av protokollet över kommunikationsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 24 januari 1930.

Närvarande:

Statsministern LINDMAN, ministern för utrikes ärendena TRYGGER, statsråden LÜBECK, BESKOW, LUNDAVIK, BORELL, VON STEYERN, MALMBERG, LINDSKOG, BISSMARK, JOHANSSON, DAHL.

Departementschefen, statsrådet Borell anför:

Med skrivelse den 31 december 1929 har järnvägsstyrelsen överlämnat en ansökning av förre järnvägsarbetaren Jonas Magnus Johansson Lindroth i Arvidsjaur om erhållande av pension.

Av handlingarna i ärendet framgår, att Lindroth, som är född den 17 juni 1865, varit anställd såsom arbetare i statens tjänst, dels från och med den 12 januari 1920 till och med den 18 mars 1922 vid statens vattenfallsverk, dels ock — med kortare mellanrum — från och med den 28 augusti 1922 och intill den 1 november 1929 vid statens järnvägsbyggnader. Dessutom har han under åren 1899—1918 på entreprenad utfört arbeten, företrädesvis

inom husbyggnadsfacket, för statens järnvägars räkning å Gällivare station och å linjerna närmast däromkring. Den sammanlagda tid, under vilken Lindroth antingen såsom arbetare eller självständig företagare haft arbete vid statliga företag, uppgår till omkring 28 år. Arbetsbetygen visa, att Lindroth ådagalagt duglighet, arbetsamhet och pålitlighet. Enligt avgivna intyg är han nu medellös och på grund av kronisk sjukdom olämplig till järnvägsarbete.

Järnvägsstyrelsen har i förenämnda skrivelse framhållit, att styrelsen, då Lindroths anställningstid såsom arbetare i statens tjänst endast uppginge till ej fullt 10 år, ansett sig förhindrad tilldela honom pension enligt bestämmelserna i kungörelsen den 8 november 1918 (nr 859) angående pensionering av förmän och arbetare vid bland annat statens järnvägsbyggnader. Av liknande skäl kunde Lindroth ej heller ifrågakomma till erhållande av gratifikation. Med hänsyn likväl till den långa tid, under vilken Lindroth såsom arbetare eller egen företagare haft sysselsättning vid statens verk och hans därunder förvärvade goda vitsord, ävensom då — med avseende å arbetets art — hans ifrågavarande verksamhet såsom företagare kunde anses icke hava i nämnvärd grad avvikit från hans fortsatta anställning såsom ban- och byggnadsarbetare (snickarförman), syntes det styrelsen billigt, att han nu, då hans förvärvsmöjligheter till följd av sjuklighet och ålderdom finge anses vara skäligen små, komme i åtnjutande av något årligt understöd. Styrelsen ville i samband därmed erinra om, att Kungl. Maj:t i en till 1929 års riksdag avlåten och av riksdagen bifallen proposition, nr 153, funnit sig böra föreslå tilldelande av understöd åt förre järnvägsarbetaren Magnus Fredrik Fröbom, vilken i likhet med Lindroth under viss del av den uppgivna tjänstetiden endast såsom egen företagare utfört arbete åt staten.

I fråga om storleken av det understöd, som borde kunna tillerkännas Lindroth, syntes det styrelsen skäligt, att Lindroth i likhet med Fröbom erhöle 624 kronor om året. Understödet syntes böra utgå från och med 1930 års ingång och liksom understödet åt Fröbom utbetalas från allmänna indragningsstaten.

På grund av det anförda hemställde järnvägsstyrelsen, att Kungl. Maj:t ville föreslå riksdagen att tillerkänna Lindroth ett årligt understöd av 624 kronor, att från och med år 1930 under hans återstående livstid utgå från allmänna indragningsstaten.

Statskontoret har i utlåtande den 14 januari 1930, med framhållande av att järnvägsstyrelsens förslag i fråga om understöd åt Lindroth stode i överensstämmelse med vad 1929 års riksdag i anledning av propositionen nr 153 beslutat rörande understöd under liknande förhållanden åt förre järnvägsarbetaren Fröbom, tillstyrkt vidtagande av åtgärd i enlighet med järnvägsstyrelsens hemställan.

Departements-
chefen.

Med hänsyn till föreliggande omständigheter och då förutsättningarna i förevarande fall äro i allt väsentligt likartade med dem, som förelågo i det

av järnvägsstyrelsen och statskontoret åberopade, finner jag det billigt, att Lindroth tillerkännes understöd. Mot det av järnvägsstyrelsen föreslagna beloppet, 624 kronor för år, har jag intet att erinra. Understödet torde böra anvisas å allmänna indragningsstaten.

Jag hemställer, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen medgiva,

att förre järnvägsarbetaren Jonas Magnus Johansson Lindroth må från och med den 1 januari 1930 under sin återstående livstid å allmänna indragningsstaten uppbära ett årligt understöd av 624 kronor.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan behagar Hans Maj:t Konungen lämna bifall samt förordnar, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

Waldemar Wiens.
